

Κάτι σημαντικό φαίνεται πως γεννιέται στο χώρο της μαρξιστικής θεωρίας στη χώρα μας. Κυκλοφόρησε το πρώτο τεύχος του νέου θεωρητικού περιοδικού **«Τετράδια Μαρξισμού»**, το οποίο παρουσιάστηκε σε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα εκδήλωση την Τρίτη 14 Ιουνίου στην Αθήνα, στο Polis Art Café (Πεσμαζόγλου 5, στο Αίθριο της στοάς του βιβλίου).

Το περιοδικό εκδίδεται από τις εκδόσεις **ΚΨΜ** και στην εκδήλωση μίλησαν κατά σειρά η **Σοφία Τσάδαρη**, αρχιτέκτονας, και ο **Αλέξανδρος Χρύσης**, καθηγητής Φιλοσοφίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, μέλη της Συντακτικής Επιτροπής.

Τον γενικό συντονισμό της εκδήλωσης είχε ο **Αντώνης Κασίτας** που έκανε σύντομη εισαγωγή.

Στη διάρκεια της εκδήλωσης προβλήθηκε το εξαιρετικό βίντεο με τίτλο **«Τα άλματα και οι άλτες της ιστορίας»**, σε επιμέλεια του **Δημήτρη Τσαγγάρη**, κείμενα του **Κίμωνα Ρηγόπουλου** και αφήγηση της **Έλενας Αρβανίτη**. Στο βίντεο παρουσιάζεται μια συνοπτική ιστορία της εξέλιξης του εργατικού κινήματος, του μαρξισμού και των επαναστάσεων από την εποχή του Μαρξ μέχρι τη σύγχρονη εποχή μας.

Η εκδήλωση έκλεισε μουσικά, με κομμάτια που έπαιξαν ο **Johnie Thin** και ο **Costinho**: «μουσική των κολασμένων, από τον Πειραιά μέχρι τον Μισισιπή», όπως είπε χαρακτηριστικά ο συντονιστής Αντώνης Κασίτας.

Μπορείτε να παρακολουθήσετε την εκδήλωση στα βίντεο που ακολουθούν. Όπως θα δείτε, στις δύο ομιλίες αναφέρθηκαν ανάμεσα στα άλλα και τα εξής:

Δεν ξεκινάμε από το μηδέν. Αντλούμε από την ανεξάντλητη πηγή του επαναστατικού μαρξισμού και συμβάλλουμε στην απαλλαγή του από την «αρχαία σκουριά» κάθε λογής δογματισμών και «ορθοδοξιών», και -πάνω απ' όλα- στη δημιουργική ανάπτυξή του.

Για μας ο μαρξισμός είναι ένα ανοιχτό, αναπτυσσόμενο και συνάμα συνεκτικό «σώμα» ιδεών, που συμβάλλει στην κατανόηση της ιστορικής εξέλιξης των ανθρώπινων κοινωνιών, προσεγγίζει κριτικά και κατανοεί επιστημονικά την ουσία των καπιταλιστικών σχέσεων και ιχνηλατεί τους όρους απαλλαγής απ' αυτές. Δεν είναι μια «αποστεωμένη» θεωρητική οντότητα, απαλλαγμένη από αντιφάσεις ή διαφορετικότητες. Δεν είναι, βέβαια, και μια ασπόνδυλη θεωρητική οντότητα, που επιδέχεται ακόμη και εχθρικές μεταξύ τους «αναγνώσεις», ούτε μια «κοινωνικά ορφανή» θεωρία. Αντιθέτως, είναι μια θεωρία στρατευμένη στην υπόθεση της εργατικής χειραφέτησης και διαθέτει έναν συνεκτικό πυρήνα που συγκροτείται από κρίσιμες έννοιες, όπως, μεταξύ άλλων: ο διαλεκτικός υλισμός, η ταξική διαίρεση της κοινωνίας, ο ρόλος της ταξικής πάλης ως κινητήριο μοχλό της ιστορίας, η εκμετάλλευση και η υπεραξία, ο ρόλος του αστικού κράτους και η ανάγκη τσακίσματός του, η ανάγκη της επανάστασης και η άρνηση του μεταρρυθμισμού, ο εργατικός διεθνισμός.

Ασφαλώς το προλεταριάτο της εποχής μας, όπως και ο ίδιος ο καπιταλισμός του καιρού μας, δεν είναι εκείνο των αρχών του 20ου ή του τέλους του 19ου αιώνα. Εξού και η ανάγκη αναβάθμισης και εμπλουτισμού του περιεχομένου και των μεθόδων των ερευνών μας, έτσι ώστε όχι ένας παρωχημένος, αλλά ένας σύγχρονος μαρξισμός να παίζει το ρόλο του ως επαναστατικής θεωρίας ενός διεθνούς και εγχώριου επαναστατικού κινήματος.

Προσοχή, όμως, και πάλι: άλλο αναβάθμιση, αναπροσαρμογή, διεύρυνση και εμβάθυνση του μαρξισμού σε συνθήκες σύγχρονου καπιταλισμού, κατευθύνσεις θεωρητικής δράσης στις οποίες δεσμευόμαστε να κινηθούμε, και άλλο μετα-μαρξισμός, απόρριψη δηλαδή του, σε τελική ανάλυση, δομικού καθορισμού της πολιτικής από την οικονομία, απόρριψη της εργατικής τάξης ως του δυνάμει και κατ' εξοχήν επαναστατικού υποκειμένου. Άλλο σύγχρονος μαρξισμός και άλλο μετα-μοντέρνα αποδοχή των επιμέρους κατακερματισμένων χειραφετητικών λόγων και κινημάτων, δήθεν ισοδύναμων μεταξύ τους. Η απόρριψη του κομμουνισμού ως στρατηγικού στόχου ενός συνεκτικού προγράμματος και κινήματος κοινωνικής απελευθέρωσης και η αντικατάστασή του από ιδεολογήματα περί 'ριζοσπαστικής δημοκρατίας' ή μιας κοινωνίας, καπιταλιστικής μεν, στην οποία ωστόσο ο άνθρωπος θα είναι δήθεν πάνω από τα κέρδη, είναι ήδη και θα αποτελέσουν περαιτέρω αντικείμενο έντονης κριτικής από την πλευρά μας.

Σύντομος χαιρετισμός από το Polis Art Cafe (B. Χατζηιακώβου):

Εισαγωγή από τον συντονιστή Αντώνη Κασίτα:

Η ομιλία της Σοφίας Τσάδαρη (για τεχνικούς λόγους παρουσιάζεται σε δύο συνεχόμενα βίντεο):

Η ομιλία του Αλέξανδρου Χρύση (για τεχνικούς λόγους παρουσιάζεται σε δύο συνεχόμενα βίντεο):

Μουσικά κομμάτια από τον Johnie Thin και τον Costinho:

«Στα σίδερα με βάλανε», του Μάρκου Βαμβακάρη:

«Το σακάκι», του Ανέστου Δελιά:

«Μουσική των κολασμένων»:

Μπορείτε να διαβάσετε το γραπτό κείμενο των δύο ομιλιών εδώ: narnet.gr